

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 50/6

27 նոյեմբերի 2015 թ.

Քննարկվեց «Լյուքս Էռա Գրուպ» ՍՊԸ 29.10.2015 թ-ի վարչական բողոքը ՀՀ ՖՆ Նոր Նորքի ՀՏ պետի 07.09.2015 թ-ի հարկային պարտավորությունների հաշվարկման և գանձման առաջադրման վերաբերյալ թիվ 5203523 վարչական ակտի դեմ:

«Լյուքս Էռա Գրուպ» ՍՊԸ բողոքում բերված փաստարկները.

«Լյուքս Էռա Գրուպ» ՍՊԸ-ն (այսուհետ նաև ընկերություն) ուսումնասիրության ընթացքում տեսուչներին բազմիցս հայտնել է, որ երբեմն մեխանիկական վրիպման արդյունքում "խոզի միս" ապրանքատեսակի փոխարեն ՀԴՄ-ով վաճառքն անցկացնելիս, մեխանիկորեն գրանցվել է "սոդա" ապրանքանիշը՝ ուղիղ նույն գումարի չափով: Փաստորեն "սոդա" և "խոզի միս" ապրանքատեսակների տեղերի շփոթումը դրանց վաճառքները ՀԴՄ-ով անցկացնելու ժամանակ ակնհայտորեն հանդիսանում է մեխանիկական վրիպակ, այսինքն՝ ընկերության կողմից միայն ձևական պահանջ է խախտվել, ինչը չի կարող հիմք հանդիսանալ Ընկերությանը լրացուցիչ հարկային պարտավորություններով ծանրաբեռնելու համար, հատկապես, որ վարչական մարմինը վիճարկվող վարչական ակտը Ընկերությանը հանձնելիս ակտին կից որպես դրա անբաժանելի մաս Ընկերությանն է հանձնել 01.01.2012թ.-ից մինչև 05.08.2015թ. ժամանակահատվածի ապրանքների քանակագումարային շարժի հաշվարկ բաղկացած 2 թերթից, որում ձկան և սոդայի մնացորդների քանակային մեծությունները համապատասխանաբար նշվել են -41,2 և -16248,5 կգ: Ստացվում է, որ վարչական մարմինը իր հաշվարկներում ստացել է ապրանքների բացասական քանակ, սակայն միաժամանակ, անտեսելով ՀՀ օրենսդրությամբ նախատեսված համապատասխան իրավական նորմերի պահանջները, լրիվ և օբյեկտիվ, բազմակողմանի քննարկման առարկա չի դարձրել, թե ինչու են այդ ապրանքների քանակները նույնիսկ իր հաշվարկներով ստացվում բացասական թվեր:

Մինչդեռ, եթե վերջինս, ի կատարումն իր պարտականությունների, մանրամասն ուսումնասիրեր բացասական թվերով ստացված որոշ ապրանքների քանակների առաջացման պատճառները, ապա ակնհայտ կդառնար, որ ըստ էության, տեղի է ունեցել մեխանիկական վրիպում: Իսկ տեսուչները, ուսումնասիրությունը կատարել են մասնակի և իրավական գնահատման առարկա են դարձրել միայն ըստ իրենց հաշվարկների ստացված ապրանքների պակասորդի հանգամանքը, շրջանցելով մնացած ապրանքատեսակների գծով ավելցուկի փաստը:

Ավելին, փաստորեն վերջիններս իրենց վարույթն իրականացնելիս օգտվել են միայն մեկ աղբյուրից, այն է՝ ՀԴՄ-ով հաշվառված հանձնարարագրի շրջանակներում միանգամայն իրավունք ունեին (նույնիսկ պարտավոր էին) ուսումնասիրել Ընկերության հաշվապահական հաշվառման սկզբնական փաստաթղթերը (մասնավորապես՝ ապրանքների տեղափոխման բեռնագրերը պահեստից վաճառակետ), ինչպես նաև հաշվապահական հաշվառման վարման համապատասխան ծրագրի գրանցումները և տեղեկատվությունը՝ կապված վերը նշված հարցի հետ: Բացի այդ, որևէ իրավական ակտով սահմանված չէ, որ նման ուսումնասիրության ժամանակ տեսուչները իրենց բառերով «գույքագրման փաստաթղթային մնացորդների» հաշվառման ժամանակ պետք է բացառապես առաջնորդվեն ՀԴՄ-ի տվյալներով, այլ ոչ թե ընկերության

հաշվապահական հաշվառման տվյալներով: Այն էլ այն պարագայում, երբ ընկերությունը մինչև վարչական ակտի կազմելը նրանց գրավոր հայտնել է, որ ՀԴՄ-ի տվյալները պարունակում են մեխանիկական վրիպումներ: Ստացվում է, որ տեսուչները տեղյակ լինելով, որ իրենց վարչական ակտի համար հիմք հանդիսացող ՀԴՄ-ի տվյալները ճշգրիտ չեն (չեն արտացոլում ընկերության հաշվապահական հաշվառման իրական պատկերը) այնուամենայնիվ հիմք են ընդունել այդ տվյալները՝ չփորձելով պարզել իրականությունը:

«Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն հարկվող շահույթը որոշելիս համախառն եկամուտը նվազեցվում է գույքի՝ ՀՀ կառավարության սահմանած կարգով որոշված չափը չգերազանցող՝ փաստաթղթերով հիմնավորված բնական կամ փաստացի այլ կորուստների չափով՝ դրանց տեղի ունենալու կամ հայտնաբերվելու տարվա ընթացքում, եթե ՀՀ կառավարության կողմից սահմանված է այդպիսի չափ:

Վերը նշված նորմի և ՀՀ կառավարության 2012 թ-ի դեկտեմբերի 20-ի «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի այլ կորուստների չափերը սահմանելու կարգի մասին» թիվ 1594-Ն որոշմամբ հաստատված կարգի 6-րդ կետի վերլուծությունից ակնհայտ է դառնում, որ օրենսդիրը հաշվի է առել, որ հնարավոր են դեպքեր, երբ տնտեսվարող սուբյեկտի մոտ առկա լինեն փաստացի և այլ տիպի կորուստներ, մինչդեռ ուսումնասիրություն իրականացնող անձինք ապրանքի ելքերը հաշվառելիս կորուստի փաստացի չափ հաշվի չեն առել, մինչդեռ փաստացի կորուստի հետ կապված հարաբերությունները, ինչպես ևս և հաշվարկման մեխանիզմը հստակ սահմանված են ՀՀ օրենսդրությամբ, և նման ակտը կազմելիս, փաստորեն ստացվել է, որ ՀՀ օրենսդրության պահանջները դարձել են ինքնանպատակ և պարզապես գոյություն ունեն թղթի վրա:

Ավելին, վարչական մարմինը ուսումնասիրություն անցկացնելիս, ինչպես նաև հետազայում Ակտը կազմելիս անտեսել է, հաշվի չի առել ՀՀ պետական եկամուտների նախարարության հետ համաձայնեցված ՀՀ գյուղատնտեսության նախարարի 2002 թ-ի օգոստոսի 19-ի թիվ 229-Ն Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող մսի և մսամթերքի պահպանման ժամանակ առաջացող փաստացի կորուստի (բնական կորուստի) չափերը հաստատելու մասին հրամանը, մասնավորապես՝ հրամանով հաստատված Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող մսի և մսամթերքի պահպանման ժամանակ առաջացող փաստացի կորուստի (բնական կորուստի) չափերի 2-րդ կետը, որի համաձայն՝ խոզի ամբողջական և երկատված մսեղիք համար սահմանվում է 0.35 %, իսկ թռչնի մսի (հավ, հնդկահավ, սագ, բադ՝ ամբողջական մսեղիքով) համար 0.30 % բնական կորուստ:

Հարկ է նկատել, որ վերը նշված հրամանը՝ նորմատիվ ակտը, մշակված է հիմք ընդունելով «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածը և սահմանում է մսի և մսամթերքի պահպանման ընթացքում առաջացող բնական կորուստների թույլատրելի սահմանային չափերը:

Ակտը կազմելիս, ուսումնասիրություն իրականացնող անձինք պարզապես հիմք են ընդունել գույքագրմամբ արժանագրված ապրանքների փաստացի մնացորդները և գույքագրման փաստաթղթային մնացորդները (որն ըստ էության իրենց հաշվարկների արդյունքում ստացված մնացորդ էր՝ հիմնված բացառապես ՀԴՄ-ի տվյալների վրա), մինչդեռ վերջիններս կաշկանդված էին «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասով և «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասով:

Բազմակողմանի և օբյեկտիվ ուսումնասիրություն կատարելիս վարչական մարմնի ներկայացուցիչները պետք է տեղյակ լինեին, որ ոչ բոլոր ապրանքների մնացորդի

պակասորդ հայտնաբերելու համար է բավարար պարզապես համադրել գույքագրմամբ արձանագրված ապրանքների փաստացի մնացորդը գույքագրման փաստաթղթային մնացորդների հետ: Օրինակ տվյալ պարագայում, վերջիններս պետք է գիտակցեին, որ բնական էր, որ գույքագրմամբ արձանագրված ապրանքների փաստացի մնացորդի գույքագրման փաստաթղթային մնացորդների միջև պետք է լիներ տարբերություն, քանի որ մսի և մսամթերքի պահպանման ընթացքում առաջացող բնական կորուստները հետևանք են դրանցում ընթացող ֆիզիկաքիմիական պրոցեսների և օդերևութաբանական գործոնների ազդեցության, տրանսպորտային միջոցների օգտագործման, ինչպես նաև պահպանման ժամանակ դրանց որակական ու քանակական պարամետրերի փոփոխություններից (պակասորդից) առաջացած կորուստների:

Ուսումնասիրություն իրականացնող անձինք պետք է տեղյակ լինեին, որ բնական կորուստներին չեն դասվում մսի և մսամթերքի պահպանման ընթացքում ստանդարտների, տեխնիկական պայմանների, տեխնիկական շահագործման և պահպանման կանոնների, ինչպես նաև տեխնոլոգիական պահանջների խախտման հետևանքով առաջացած կորուստները, որը բացի նրանից, որ Ընկերությունում առկա չէ, այլ նաև վարչական մարմինը, հիմք ընդունելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածը դեռ պետք է դա ապացուցեր:

Սակայն Ակտը կազմելիս, ուսումնասիրություն իրականացնող անձինք ընդհանրապես անտեսել են «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածը, և դրանից բխող և դրա հիման վրա ուժի մեջ մտած ենթաօրենսդրական ակտերի պահանջները, և ինչպես երևում է Ակտից, ընդհանրապես հաշվի չեն առնվել բնական կորուստ և փաստացի այլ կորուստ ինստիտուտների առկայությունն ու հնարավորությունը: Ավելին, վարչական ակտին առդիր ներկայացված վերջիններիս կողմից կազմված 01.01.2012թ.-ից մինչև 05.08.2015թ. ժամանակահատվածի ապրանքների քանակագումարային շարժի հաշվարկից ակնհայտ է դառնում, որ ներմուծված ապրանքների քանակներից հանվել է միայն վաճառված ապրանքների քանակները, այլ ոչ թե նաև բնական և փաստացի այլ կորուստների նորմատիվային քանակները:

Ի դեպ, եթե տեսուչների կողմից հաշվարկվեր և ապրանքների իրենց հաշվարկված մնացորդների քանակներից հանվեր ուսումնասիրվող ժամանակաշրջանի (28.03.2014թ.-ից մինչև 05.08.2015թ.) ընթացքում Ընկերությունում գրանցված իրացման շրջանառության 1 տոկոսի չափով փաստացի այլ կորուստ և 0.3 տոկոսի չափով բնական կորուստ, ապա կստացվեր, որ ընկերությունում նույնիսկ առկա է նշված ապրանքատեսակների մասով (թռչնի միս և խոզի միս) ավելցուկ, այլ ոչ թե պակասորդ, քանզի վերջիններիս կողմից հաշվարկված 7106312 դրամի չափով պակասորդը ավելի փոքր է, քան ստուգվող ժամանակաշրջանին վերաբերող վերը նշված կորուստների հանրագումարը, որը կազմում է 13976102 դրամ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ, 5-րդ հոդվածների, 37-րդ հոդվածի 1-ին կետի, 53-րդ հոդվածի և 57-րդ հոդվածների 1-ին կետերի և 63-րդ հոդվածի 1-ին կետի դրույթներով, ընկերությունը խնդրում է անվավեր ճանաչել ՀՀ ՖՆ հարկային պարտավորությունների հաշվարկման և գանձման առաջադրման վերաբերյալ 07.09.2015 թ-ի թիվ 5203523 ակտը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ֆինանսների նախարարի 31.07.2015 թ-ի թիվ 5203523 հանձնարարագրի համաձայն իրականացվել է արտադրանքի արտադրության, օգտակար հանածոների արդյունահանման և իրացման, ապրանքների շրջանառության և ծառայությունների մատուցման ծավալների, պատրաստի արտադրանքի, ապրանքների պակասորդի, ինչպես նաև իրացման փաստացի գների (սակագների) (այդ թվում՝ միջին) չափագրման ուսումնասիրություն: ՀՀ կառավարության 07.07.2013 թ-ի թիվ 766-Ն որոշմամբ հաստատված «Պատրաստի արտադրանքի, ապրանքների մնացորդի պակասորդ հայտնաբերելու» կարգին համապատասխան կատարված գույքագրմամբ արձանագրված ապրանքների փաստացի մնացորդների և գույքագրման փաստաթղթային մնացորդների համադրումից պարզվել է, որ ընկերությունում առկա է վաճառքի գներով հաշվարկված 7106312 դրամի ապրանքների պակասորդ:

Ելնելով վերոգրյալից՝ ՀՀ ՖՆ Նոր Նորքի ՀՏ պետի կողմից 07.09.2015 թ-ին կայացվել է հարկային պարտավորությունների հաշվարկման և գանձման առաջադրման վերաբերյալ թիվ 5203523 վարչական ակտը (այսուհետ նաև վարչական ակտ), որով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 25.2 հոդվածի համաձայն իրականացված չափագրման արդյունքներով ՀՀ կառավարության սահմանված կարգով հայտնաբերված պատրաստի արտադրանքի, ապրանքների մնացորդի պակասորդի համար ընկերությունից գանձվել է տուգանք՝ պակասորդի գնի (արժեքի) 50 տոկոսի չափով, գումարով 3553156 դրամ:

Տվյալ դեպքում հարկ է նշել, որ «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 25.2-րդ հոդվածով սահմանված՝ պատրաստի արտադրանքի, ապրանքների մատակարարման կամ պահպանման վայրերում պատրաստի արտադրանքի, ապրանքների մնացորդի պակասորդի համար պատասխանատվության միջոցը կիրառվում է օրենքով սահմանված կարգով իրականացված ստուգումների կամ չափագրումների արդյունքներով ՀՀ կառավարության 04.07.2013 թ-ի «Պատրաստի արտադրանքի, ապրանքների մնացորդի պակասորդ հայտնաբերելու կարգը հաստատելու մասին» N766-Ն որոշմամբ սահմանված կարգով (այսուհետ՝ Կարգ) հայտնաբերելու դեպքում:

Կարգի 3-րդ կետի համաձայն՝ ապրանքների մնացորդի պակասորդը որոշվում է նույն կարգով սահմանված կարգով իրականացվող քայլերի հետևյալ հաջորդականությամբ՝ գույքագրման փաստացի մնացորդի (քանակագումարային) արձանագրում, գույքագրման փաստաթղթային մնացորդի (քանակագումարային) որոշում և պակասորդի մեծության որոշում, որն իրենից ներկայացնում է գույքագրման փաստաթղթային և փաստացի մնացորդների դրական տարբերությունը: Ընդ որում, պակասորդի մեծության որոշման իմաստով պակասորդի մեծությունը որոշվում է ըստ յուրաքանչյուր ապրանքի՝ հաշվի առնելով նույն ապրանքի տեսակավորման արդյունքում տարբեր տեսակների ապրանքային պակասորդների և ավելցուկների տարբերությունները:

Կարգի 6-րդ կետի 2-րդ ենթակետի համաձայն՝ ապրանքների ձեռքբերման կամ արտադրության քանակային մեծությունների որոշման առումով հարկ վճարողի ձեռք բերված կամ արտադրված ապրանքների քանակային մեծությունների որոշման նպատակով հիմք են հանդիսանում մատակարարների կամ այլ անձանց կողմից դուրս գրված առաքման (տեղափոխման) փաստաթղթերը, իր կողմից դուրս գրված տեղափոխման փաստաթղթերը, մասնավորապես՝ հարկային հաշիվները, հաշիվ-ապրանքագրերը, բեռնագրերը, բեռնաառաքման փաստաթղթերը, բեռնամաքսային հայտարարագրերը, հսկիչ-դրամարկային մեքենաների կտրոնները, միակողմանի գնման ակտերը, երրորդ անձանցից ստացված տեղեկությունները, հաշվապահական,

արտադրատեխնոլոգիական փաստաթղթերը և այլ ներքին հաշվառման տվյալները, ինչպես նաև ձեռք բերված կամ արտադրված, սակայն չփաստաթղթավորված ապրանքների քանակային մեծությունները:

Կարգի 6-րդ կետի 3-րդ ենթակետի համաձայն՝ առաքված կամ տեղափոխված ապրանքների քանակային մեծությունների որոշման առումով հարկ վճարողի կողմից առաքված կամ տեղափոխված ապրանքների քանակների որոշման նպատակով հիմք են հանդիսանում հարկ վճարողի առաքման կամ տեղափոխման փաստաթղթերը, մասնավորապես՝ հարկային հաշիվները, հաշիվ-ապրանքագրերը, բեռնագրերը, բեռնաառաքման փաստաթղթերը, բեռնամաքսային հայտարարագրերը, հսկիչ-դրամարկղային մեքենաներով արձանագրված ֆիսկալային հասույթները (այդ թվում՝ դրանցում արտացոլված քանակային ցուցանիշները), առաքվող կամ տեղափոխվող ապրանքների գրանցման (հաշվառման) գրքերի (այդ թվում՝ էլեկտրոնային եղանակով վարվող գրքերի) տվյալները:

Քննարկվող դեպքում գույքագրման փաստաթղթային մնացորդի որոշման համար ապրանքների ձեռքբերման քանակական մեծությունները և առաքված կամ տեղափոխված ապրանքների քանակային մեծությունները որոշելիս չեն պահպանվել ՀՀ կառավարության սահմանած կարգի պահանջները:

Այսպես, քննարկման ընթացքում պարզվեց, որ ուսումնասիրված ապրանքների գծով ընկերությունը հանդիսանում է բացառապես ապրանքներ ներկրող և ՀՀ տարածքում ապրանքների ձեռքբերումներ չունի: Միաժամանակ, ուսումնասիրվող ժամանակաշրջանում հսկիչ-դրամարկղային մեքենայի կիրառմամբ խոզի մսի վաճառքի դեպքում ընկերության պնդմամբ որոշակի քանակություն «խոզի միս» ապրանքատեսակի փոխարեն արտացոլվել է «սողա» ապրանքատեսակը:

Ընկերության գործունեության առանձնահատկությունների (բացառապես ներմուծող հանդիսանալը), ինչպես նաև ապրանքների ձեռքբերման քանակական մեծությունների ու առաքված կամ տեղափոխված ապրանքների քանակային մեծությունների որոշման ժամանակ բեռնագրերում, բեռնաառաքման փաստաթղթերում, բեռնամաքսային հայտարարագրերում, հաշվապահական, արտադրատեխնոլոգիական փաստաթղթերում արտացոլված տվյալների հաշվի չառնելու պարագայում իրականացված չափագրման արդյունքում արձանագրվել են թոշնի մսի և խոզի մսի մնացորդների պակասորդներ, այն դեպքում, երբ 01.01.2012թ.-ից մինչև 05.08.2015թ. ժամանակահատվածի ապրանքների քանակագումարային շարժի հաշվարկում արձանագրվել են ձկան և սողայի փաստացի մնացորդների բացասական քանակական մեծություններ, համապատասխանաբար՝ -41,2 և -16248,5 կգ, ինչն էլ, ըստ էության, իրատեսական չէ և չի արտացոլում ապրանքների մնացորդների իրական պատկերը: Մասնավորապես, հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ «սողա» ապրանքատեսակի գծով ընկերությունը հանդիսացել է բացառապես ապրանքներ ներկրող (ՀՀ տարածքում ապրանքների ձեռքբերումներ չունի), ինչպես նաև այն, որ փաստացի «խոզի միս» իրացվելու պայմաններում ՀԴՄ-ով արտացոլվել են «սողա» ապրանքատեսակի վերաբերյալ տվյալները, հետևապես տվյալ իրավիճակում «սողա» ապրանքատեսակի գծով չէր կարող արձանագրվել փաստացի մնացորդի բացասական քանակական մեծություն:

Միաժամանակ, Կարգի 6-րդ կետի 5-րդ ենթակետի համաձայն՝ գույքագրման փաստաթղթային մնացորդը որոշվում է սկզբնական մնացորդին գումարելով սկզբնական մնացորդի արձանագրության կազմման օրվանից մինչև կարգի 4-րդ կետին համապատասխան գույքագրման փաստացի մնացորդների արձանագրման օրն ապրանքների ձեռքբերման և արտադրության քանակային մեծությունները՝ հանելով այդ ժամանակաշրջանում առաքված (տեղափոխված) ապրանքների քանակային մեծությունները և փաստաթղթերով հիմնավորված կորուստների քանակային

մեծությունները: Ընդ որում, կարգի 6-րդ կետի 4-րդ ենթակետը պահանջում է նաև «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ և 22-րդ հոդվածներով սահմանված կորուստների չափերի որոշում, այդ թվում՝ նյութածախսի կորուստների որոշում ՀՀ կառավարության 1999 թ-ի ապրիլի 29-ի «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի կորստի (բնական կորստի) չափերը սահմանելու կարգի մասին» N 272 և 2012 թ-ի դեկտեմբերի 20-ի «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի այլ կորուստների չափերը սահմանելու կարգի մասին» N 1594-Ն որոշումներով սահմանված կարգով:

Քննարկվող դեպքում Կարգի վերոգրյալ պահանջը ևս չի պահպանվել: Մասնավորապես, հաշվի չեն առնվել ՀՀ գյուղատնտեսության նախարարի «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող մսի և մսամթերքի պահպանման ժամանակ առաջացող փաստացի կորստի (բնական կորստի) չափերը հաստատելու մասին» 29.08.2002 թ-ի N 229-Ն հրամանով հաստատված փաստացի կորստի (բնական կորստի) չափերը:

Հաշվի առնելով վերը բերված փաստական հանգամանքները՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ իրականացված ուսումնասիրության արդյունքում չի պահպանվել «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկում ապահովելու վերաբերյալ սկզբունքը, որի հետևանքով չեն բացահայտվել գործի բոլոր, այդ թվում՝ ընկերության օգտին առկա հանգամանքները:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով նույն օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի ա) կետի դրույթներով Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ վարչական ակտի դեմ ընկերության ներկայացված վարչական բողոքը ենթակա է բավարարման:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ Նոր Նորքի ՀՏ պետի 07.09.2015 թ-ի հարկային պարտավորությունների հաշվարկման և գանձման առաջադրման վերաբերյալ թիվ 5203523 վարչական ակտը:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ